

Hagejate nõuded

- Rahuldada hagejate nõuded ja sellest tulenevalt tühistada määrus, mis keelab Itaalia lipu all sõitvatel või nendes riikides registreeritud seineritel hariliku tuuni püügi Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres alates 16. juunist 2008 (määruse artikkel 1), ja ei luba alates 16. juunist 2008 ühenduse ettevõtjatel Atlandi ookeanis ida pool 45° läänepikkust ja Vahemeres seinerite püütud harilikku tuuni ühenduse vetes või sadamates lossida, kasvatamiseks või nuumamiseks sumpadesse paigutada ega ümber laadida (määruse artikli 3 lõige 1);
- mõista Euroopa Ühenduste Komisjonilt Esimese Astme Kohus artikli 87 alusel välja kohtukulud, sh hagejate kaitsega seonduvad kulud.

Väited ja peamised argumendid

Väited ja peamised argumendid on samad, mis esitati kohtuasjas T 313/08: Veromar di Tudisco Alfio & Salvatore S.n. c. vs. komisjon. Hagejad rõhutavad eelkõige seda, vaidlustatud määruse õiguslik alus on valesti valitud, kuna nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 2371/2002 ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta (EÜT L 358, lk 59; ELT eriväljaanne 04/05, lk 460), artikkel 7 ei ole vaidlustatud määruses sisalduvate meetmete vastuvõtmiseks sobiv, need meetmed oleksid eeldanud hoopis määruse (EÜ) nr 2371/2002 artikli 26 lõigetele 2 ja 3 tuginemist.

14. augustil 2008 esitatud hagi — BNP Paribas ja BNL versus komisjon**(Kohtuasi T-335/08)**

(2008/C 272/79)

*Kohtumenetluse keel: itaalia***Pooled**

Hagejad: BNP Paribas ja Banca Nazionale del Lavoro SpA (BNL) (esindajad: advokaadid R. Silvestri, G. Escalar ja M. Todino)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hagejate nõuded

- Tühistada hagi esitatud põhjustel terves ulatuses Euroopa Ühenduste Komisjoni 11. märtsi 2008. aasta otsus nr C(2008)869 lõplik Itaalia antud riigiabi kohta C-15/2007 (ex NN 20/2007), „mis puudutab teatud ümberkorraldatavatele krediidasutustele võimaldatud maksusoodustusi”.

Väited ja peamised argumendid

Käesolevas asjas vaidlustavad hagejad akti, millega tunnistati Itaalia seaduse nr 350/2003 see osa, milles oli kehtestatud 30. juuli 1990. aasta seaduse nr 218 (edaspidi „Amato seadus”) tähenduses ümberkorraldatud krediidasutuste vara maksustamise erikord („erikord”), riigiabi puudutava EÜ artikliga 87 vastuolus olevaks. Komisjoni hinnangul seisneb erikorra vastuolu EÜ artikliga 87 selles, et Itaalia seadusandja andis selle korra alusel maksusoodustusi „valikuliselt” vaid nendele krediidasutustele, keda loeti ümberkorraldatuteks Amato seaduse tähenduses, kuid ei näinud samu soodustusi ette teistele krediidasutustele või ettevõtjatele üldisemalt.

Hagiavalduses väidab hageja, et komisjon on vääralt leidnud, et maksustamise erikord andis teatud ettevõtjatele majanduslikke eeliseid ja järelikult õigusvastast riigiabi. Tegelikult ei antud erikorraga maksueeliseid; see oli vaid fakultatiivselt kohaldatav kord, mida ettevõtjad võisid kohaldada, kui nad tasusid maksu asendusmääraga.

Isegi kui eeldada, et vaidlusalune kord ettevõtjatele mis tahes vormis eeliseid tekitas, ei need käsitletavad riigiabina, sest neid ei antud valikuliselt. Vaidlusalune maksustamiskord on kooskõlas üldise maksustamiskorraga, see põhineb objektiivsetel kriteeriumidel, et nimelt võimaldada erastamisega seotud krediidasutustel maksu maksta Amato seaduse kohaselt maksimumäära alusel, milles arvestatakse nii juba kajastatud väärtuse kasvu eelnevat osalist maksustamist kui ka muid maksu tasumisega seotud muutumatuid tegureid; erinevalt asjassepuutuvatest pankadest, kes pidid maksma maksu seaduse nr 350/2003 alusel, ei puudutanud need ebamugavused kõiki ülejäänud ettevõtjaid, kes said eeliseid sellest seadusest erinevas kontekstis ja kelle osas oli täielikult õigustatud erinevalt toimiv maksustamiskord.

Teiseks on komisjoni otsuse põhjendus ilmselgelt väär ja see tuleneb valest arusaamast, et seaduses nr 350/2003 ei ole ette nähtud mingit üldist uut maksude tasumise süsteemi. Lähtudes väärest eeldusest, et mingit üldist uut maksude tasumise süsteemi ei eksisteeri, mida vaidlustatud erikorraga võrrelda, on komisjon jätnud need kaks korda võrdlemata, et hinnata kõiki neid elemente, millel võib olla mõju mõlema korra maksukoormusele tervikuna.

Hageja hinnangul ei anna isegi siis, kui viidatud elemente arvestades viidaks läbi nende kahe korra võrdlus, erikord võrreldes üldise korraga maksumäära osas mingit maksueelist.

18. augustil 2008 esitatud hagi — BVGD versus komisjon

(Kohtuasi T-339/08)

(2008/C 272/80)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Belgische Vereniging van handelaars in- en uitvoerders geslepen diamant (BVG D) (Antwerpen, Belgia) (esindajad: advokaadid L. Levi ja C. Ronzi)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

- Tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 5. juuni 2008. aasta otsus, millega komisjon lükkas tagasi hageja kaebuse, mis puudutab pakkumise sulgemist, põhjusel, et puudub piisav alus tegutsemiseks (juhtum COMP/39.221/E-2-De Beers/DTC Supplier of Choice)
- kohustada komisjoni esitama:
 - nn „täiendava menetluse” raames De Beersi ja Alrosa poolt komisjonile saadetud vastuste asjakohast ja tähen-dust omavat versiooni;
 - kõikide De Beersi ja Alrosa vahelist lepingut ja tarnija valikut puudutavate kaebuste ja muude dokumentide mittekonfidentsiaalseid versioone, mis olid komisjonile esitatud;
 - kõiki De Beersi ja Alrosa vahelist lepingut ja tarnija valikut puudutava uurimise mittekonfidentsiaalseid versioone;
 - kohtuasjas T-170/06 Alrosa esitatud nõuet;
 - vastuväitetatiseid, millele ta viitab „täiendavas rahuldama jätmise otsuses”;
 - Trustee koostatud aastaaruandeid De Beersi kohustuste kohta;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Pärast seda kui Esimese Astme Kohus tühistas 11 juulil 2007 komisjoni 22. veebruari 2006. aasta otsuse (kohtuasi T-170/06: Alrosa vs komisjon), otsustas komisjon määruse (EÜ) nr 773/2004 artikli 7 põhjal algatada täiendava menetluse, selleks et hinnata tühistamise võimalikku mõju kohustust puudutavale otsusele pakkumise sulgemise üldiste järelduste osas, mis on välja toodud 26. jaanuari 2007. aasta otsuses (2007)D/200338 (juhtum COMP/39.221/E-2-De Beers/DTC Supplier of Choice), millega lükati tagasi 14. juulil 2005 komisjonile esitatud hageja kaebus, mis puudutas EÜ artiklite 81 ja 82 rikkumist De Beersi kontserni rakendatava töötlemata teemantide turustussüsteemi osas, mis põhines tarnijate valikul („tagasilükkav otsus”). Hageja vaidlustas komisjoni otsuse õiguspärasuse Euroopa Kohtule 7. aprillil 2007 esitatud hagi, mille üle kestab hetkel menetlus kohtuasjas T-104/07 ⁽¹⁾.

Hageja palub käesolevas hagi tühistada määruse (EÜ) nr 773/2004 ⁽²⁾ alusel tehtud komisjoni 5. juuni 2008. aasta täiendav otsus (2008)D/203543, milles komisjon leidis, et puudus alus tagasilükkavat otsust ümber hinnata, kuna seoses pakkumise sulgemisega ei olnud komisjonil enam piisavat huvi väidetavaid rikkumisi edaspidi uurida.

Hageja esitab oma väidete toetuseks kolm peamist argumenti:

Esiteks, hageja väidab, et määruse (EÜ) nr 773/2004 artikkel 7 ei ole täiendava menetluse algatamise ega vaidlusaluse otsuse nõuetekohane õiguslik alus. Ta nimelt väidab, et nimetatud säte ei anna komisjonile õigust olukorda ümber hinnata, vaid see puudutab üksnes kaebuste tagasi lükkamist ning lubab komisjonil seeläbi teavitada kaebuse esitajat sellest, et tegutsemiseks ei ole piisavalt alust, nähes ette tähtsaja, mille jooksul kaebuse esitaja võib esitada oma kirjalikud seisukohad. Lisaks väidab hageja, et komisjon kohaldas ebaõigesti haldusaktide tagasiulatuvale tühistamisele kohaldatavaid üldisi õiguspõhimõtteid.

Teiseks, hageja leiab, et rikutud on tema menetlusõigusi, mis tulenevad määruse (EÜ) nr 773/2004 artiklitest 7 ja 8, kuna hagejale ei võimaldatud juurdepääsu dokumentidele, mille põhines komisjoni esialgne hinnang. Selles küsimuses väidab hageja, et komisjon, ei näidanud, et piiratud ligipääsu dokumentidele võib õigustada vajadusega tagada ärisaladuste all mõistetava konfidentsiaalsuse kaitsega.

Kolmandaks, hageja väidab, et vaidlustatud otsus rikub EÜ artikleid 2 ja 3 ja ühenduse huvi mõistet samuti põhjendamiskohustust.

⁽¹⁾ ELT 2007, C 129, lk 18.

⁽²⁾ Komisjoni 7. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ), mis käsitleb EÜ asutamislepingu artiklite 81 ja 82 kohaste menetluste teostamist komisjonis (EMP-s kohaldatav tekst) (ELT 2004, L 123, lk 18).